

behof. Skogen begagnas för det närvarande ej till annat än timmer och andre byggnadsämnen, wed ankostvirke, skaf och löftäckt.

7:o.

Denna socken har nästan lika med öfrige i Jemtland känning af missväxt å säd, gräs och jordfrukter, i synnerhet då torra somrar inträffar; innevarande år har torkan förordsakat det säden och jordfrukterna varit mindre gifvande, kålrötterna har af förenämde ordsak blifvit mycket trä eller braskagtiga. Hö har här i år blifvit ganska ymnigt. Medel att här förekomma missväxt i torra år torde icke kunna upgifvas annat, än öfverflödigt gödning, hvilken däremot i våta år vore skadlig. För det närvarande, eller sålänge nästan all communication till lättat för egna producters afforsslande saknas, kan icke någon bestämd utväg till bergning i allmänna missväxtår upgifvas; Bröd af tallbark, hvarpå finnes tillgång, blir således beklagligen i sådan händelse hufvudfödoämnet.

8:o

Hvad pris på säd och matvaror i allmänhet, samt halm och hö vidkommer, kan ej något utsättas, såvida priserna i år ännu icke hunnit stadgas — Brännvin kostar 2 Rdr kannan, en ko 16, 18, 20 å 22 Rdr alt Riksgälds — Ett karladagsverke 24 sk och quins dito 18 sk Rgs om sommaren, samt höst och vår karldagsverket 18 sk och quins d:o 12 sk Rgs alt på bondens kost. — Forsslor finnes ej här att få förtjena med.

9:o

Hornboskapen är här som på de flästa ställen i landet af mindre sorten. Getterna af vanlig godhet och fåren, utom i Stuguby hvarest schefferie är anlagt, af dålig race och små som vanlige svenska får. — Hästar äro här både af större slag och bättre underhållne än i socknarna kring Storsjön, dock icke af den godhet som Hammerdahls hästar. Genom det att hvar och en, då boskapen höstetiden insättes, vill hafva sin ladugård upfyld, händer ofta det allmän foderbrist inträffar vårtiden, hvarföre man med skäl kan säga, att boskapsskjöttseln här ej vårdas som den bör.

Det händer ibland dock mera sällan än fordomdags, att björnen gör skada; till dess utödande nyttjas gläfsor eller så kallade björnjärn, hvarigenom det lyckats att så föröda detta rofdjur, det skador nu sällan sker. Vargar och loon pläga ock stryka öfver skogarna, och icke sällan göra betydlig skada då fårjordar träffas. Äfven i sommar har här i Stugun flere får blifvit upätne på betet.

Fåren här i Stuguby klipptes i April, i de öfrige byarna Majj, Augusti och December. Vallhundar nyttjas icke.